

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **A. A. H. M.**, státní příslušnost Saudská Arábie, t.č. K.-H., Č. A. X, proti žalované **Policii České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 1.2.2017 č.j. CPR-30238-2/ČJ-2016-930310-V236, o **správním vyhoštění**,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 1.2.2017 č.j. CPR-30238-2/ČJ-2016-930310-V236 bylo částečně změněno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-269119-18/ČJ-2016-070022

ze dne 29.11.2016 a to tak, že se stanoví doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 5 (pěti) měsíců, přičemž počátek

doby, po kterou nelze účastníku řízení umožnit vstup na území členských států Evropské unie se stanoví v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. od okamžiku, kdy účastník řízení pozbude oprávnění pobytu na území ČR, ve zbylé části, již bylo účastníku řízení podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. uloženo správní vyhoštění, bylo napadené rozhodnutí potvrzeno.

Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 1.2.2017 č.j. CPR-30238-2/ČJ-2016-930310-V236, ve které poukázal na to, že je po vážné autonehodě upoután na invalidní vozík a je plně imobilní. V ČR v Lázních Darkov Karviná podstupuje dlouhodobou rehabilitaci na vlastní náklady. Rád by v léčbě pokračoval, jelikož v případě jeho vycestování a přerušení léčby by mohlo dojít k úplnému zastavení postupného zlepšování a následnému zhoršení zdravotního stavu.

Žalovaná ve svém vyjádření navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalované ze dne 1.2.2017 č.j. CPR-30238-2/ČJ-2016-930310-V236 a z připojeného správního spisu žalovaného správního orgánu téhož čísla jednacího, jakož i ze správního spisu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort č.j. KRPT-182093/ČJ-2016-070022 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že:

- podle záznamu ze dne 28.11.2016 byla v tento den v 9.00 hod v Lázních Darkov v Karviné provedena policisty pobytová kontrola, při které byl kontrolován žalobce. Žalobce předložil platný cestovní pas Saudské Arábie č. X a vízum typu „C“ č. X platné od 25.7.2016 do 24.7.2018 s délkou pobytu 90 dnů, s počtem vstupů „Mult“ vydané Velvyslanectvím České republiky v Rijádu. Na toto vízum žalobce přicestoval na území schengenských států dne 16.8.2016 na letiště Praha-Ruzyně v ČR. Po příletu ihned odcestoval do Lázní Darkov v Karviné, kde téhož dne započal léčení ve formě komplexní balneorehabilitace, neboť při autonehodě utrpěl zranění mozku, je ochrnutý a upoután na invalidní vozík. Žalobce je ubytován přímo v lázeňském komplexu a po celou dobu léčení pobývá pouze v Karviné. Vízum žalobce opravňovalo k pobytu na území smluvních států Evropské unie do 13.11.2016. V době pobytu stanoveného vízem si svůj další pobyt nelegalizoval a od 14.11.2016 pobývá na území smluvních států Evropské unie neoprávněně bez platného víza nebo povolení k pobytu;
- dne 28.11.2016 bylo vydáno oznámení zahájení správního řízení s žalobcem ve věci jeho správního vyhoštění z území členských států Evropské unie;

- dne 28.11.2016 byl s žalobcem sepsán protokol o vyjádření v rámci řízení o správním vyhoštění. Z tohoto protokolu krajský soud zjistil, že žalobce vypověděl stejné informace, jaké jsou uvedeny v záznamu ze dne 28.11.2016. V protokolu je dále uvedeno, že žalobce si je vědom toho, že již skončila platnost jeho víza, ale snaží se udělat vše ke zlepšení zdravotního stavu a léčení zde mu pomáhá. Zpět do Saudské Arábie chce odcestovat ihned po ukončení léčby. Na území České republiky žalobce nemá žádné společenské, kulturní vazby ani ekonomické závazky;
- z potvrzení Lázní Darkov a.s., rehabilitačního sanatoria ze dne 28.11.2016, že žalobce u nich nastoupil dne 16.8.2016 ke komplexní balneorehabilitaci, kde se léčí doposud. Jeho zdravotní stav mu nedovoloval a nedovoluje přerušit léčbu a vycestovat z území ČR v době platnosti víza;
- ze závazného stanoviska Ministerstva vnitra ČR, odboru azylové a migrační politiky ze dne 28.11.2016, že vycestování žalobce je možné;

Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje dále záznam o seznámení žalobce s podklady řízení ze dne 28.11.2016, rozhodnutí správního orgánu I. stupně o udělení správního vyhoštění žalobci ze dne 29.11.2016 a rozhodnutí téhož správního orgánu o povinnosti žalobce nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč ze dne 28.11.2016. Součástí správního spisu žalované je rozhodnutí správního orgánu I. stupně, odvolání proti tomuto rozhodnutí ze dne 29.11.2016, o kterém rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

Podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na tři roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.

Podle ust. § 174a téhož zákona, při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

Shora uvedenými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce pobýval na území České republiky od 14.11.2016 bez víza a že po tomto datu neměl žádným způsobem na území České republiky legalizován svůj pobyt. Žalobce ostatně tuto skutečnost v průběhu správního řízení ani nepopíral. Za této situace správní orgán I. stupně nepochybil vydáním rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce ve smyslu shora citovaného ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb. Jak dále oba správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí uvedly, došlo u žalobce k porušení právní povinnosti pobývat na území České republiky s platným vízem podle ust. § 103 odst. 1 písm. n) citovaného zákona, podle kterého je cizinec povinen pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem.

Z listinných důkazů také vyplynulo, že žalobce do České republiky přicestoval dne 16.8.2016 a poté vyčerpal 90 denní vízum vydané Velvyslanectvím České republiky v Rijádu. Krajský soud podotýká, že obsahem žaloby žalobce jsou tytéž shodné důvody, jaké uváděl ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tedy potřebu dokončit započatou rehabilitaci. Bylo na žalobci, aby si zajistil a požádal o vízum v takovém rozsahu, aniž by došlo k překročení doby jeho pobytu na území státu Evropské unie. Krajský soud se tedy ztotožňuje s odůvodněním žalované, že přicestování žalobce na území České republiky za účelem lázeňského léčení neznamena, že může vědomě porušovat zákony České republiky, a že v případě lékařského doporučení o prodloužení lázeňského léčení bylo povinností žalobce, aby si včas požádal o oprávnění k pobytu na území ČR. Žalobce si měl před příjezdem do ČR ověřit délku léčení včetně případného jeho prodloužení a v této souvislosti požádat o vydání krátkodobého či dlouhodobého víza. Jestliže tak žalobce neučinil, dostal se sám svým zaviněním do situace, kdy porušil výše citovaná zákonná ustanovení. V tomto směru nelze přihlídnout k žalobní námitce, že by žalobce nadále rád pokračoval v léčbě a že v případě jejího přerušení by mohlo dojít k zastavení postupného zlepšování či následnému zhoršení jeho zdravotního stavu. Ve správním řízení totiž nebylo ani namítáno, že by z hlediska zdravotního stavu byl jmenovaný neschopen transferu do země původu. Závěrem krajský soud podotýká, že ze samotné výpovědi žalobce učiněné před správním orgánem do shora uvedeného protokolu vyplynulo, že vydáním rozhodnutí o jeho správním vyhoštění nehrozí nepřiměřený zásah do jeho soukromého či rodinného života, tak jak to má na mysli ust. § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalobce v tomto směru sám vypověděl, že na území České republiky nemá žádné společenské ani kulturní vazby ani ekonomické závazky a že zde nemá žádné rodinné nebo příbuzenské vazby.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, přičemž rozhodl tímto rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované podle obsahu spisu žádné náklady prokazatelně nevznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro

výkon advokacie.

V Ostravě dne 12.4.2017

JUDr. Petr Indráček
samosoudce